

**АНТИМОНОПОЛЬНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНИ
ПІВДЕННО-ЗАХІДНЕ МІЖОБЛАСНЕ ТЕРИТОРІАЛЬНЕ ВІДДІЛЕННЯ
АНТИМОНОПОЛЬНОГО КОМІТЕТУ УКРАЇНИ**

**РІШЕННЯ
АДМІНІСТРАТИВНОЇ КОЛЕГІЇ**

17 лютого 2023 року

Хмельницький

№ 72/08-р/к
Справа № 72/41-22

Про порушення законодавства
про захист економічної конкуренції

Сесією Гримайлівської селищної ради Чортківського району Тернопільської області 15.06.2021 прийняті рішення:

- № 1266, додатком 2 якого встановлені різні відсоткові ставки податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, на території громади Гримайлівської селищної ради для суб'єктів господарювання, що діють на одному товарному ринку;

- № 1267, додатком 2 якого встановлені різні відсоткові ставки земельного податку за земельні ділянки однакового цільового призначення на території громади Гримайлівської селищної ради для суб'єктів господарювання, що діють на одному товарному ринку.

За результатами розгляду адміністративною колегією Південно-західного міжобласного територіального відділення Антимонопольного комітету України справи №72/41-22 дії Гримайлівської селищної ради:

- по прийняттю рішення від 15.06.2021 № 1266 (із додатками), яким встановлено різні відсоткові ставки податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, для суб'єктів господарювання, що діють на одному товарному ринку, тобто є конкурентами, визнано порушенням законодавства про захист економічної конкуренції, що передбачене пунктом 3 статті 50, абзацом восьмим частини другої статті 15 Закону України «Про захист економічної конкуренції» у вигляді антиконкурентних дій органів місцевого самоврядування, внаслідок яких окремим суб'єктам господарювання створюються дискримінаційні умови діяльності порівняно з конкурентами;

- по прийняттю рішення від 15.06.2021 № 1267 (із додатками), яким встановлено різні відсоткові ставки земельного податку на земельні ділянки однакового цільового призначення суб'єктам господарювання, що діють на одному товарному ринку, тобто є конкурентами, визнано порушенням законодавства про захист економічної конкуренції, що передбачене пунктом 3 статті 50, абзацом восьмим частини другої статті 15 Закону України «Про захист економічної конкуренції» у вигляді антиконкурентних дій органів влади, внаслідок яких окремим суб'єктам господарювання створюються дискримінаційні умови діяльності порівняно з конкурентами.

Адміністративна колегія Південно-західного міжобласного територіального відділення Антимонопольного комітету України, розглянувши матеріали справи № 72/41-22 про порушення Гримайлівською селищною радою законодавства про захист економічної конкуренції, передбачені пунктом 3 статті 50 та абзацом восьмим частини другої статті 15 Закону України «Про захист економічної конкуренції», та подання про попередні висновки у справі №72/41-22 від 24.01.2023 № 72-03/19-п Відділу досліджень та розслідувань в Тернопільській області Південно-західного міжобласного територіального відділення Антимонопольного комітету України,

ВСТАНОВИЛА:**1.ПРОЦЕСУАЛЬНІ ДІЇ.**

- (1) Південно-західним міжобласним територіальним відділенням Антимонопольного комітету України (далі – Відділення) здійснюється державний контроль за дотриманням законодавства про захист економічної конкуренції органами місцевого самоврядування, в тому числі Гримайлівською селищною радою Чортківського району Тернопільської області (далі – Селищна рада).
- (2) Сесією Селищної ради прийняті рішення:
 - від 15.06.2021 № 1266, додатком 2 якого встановлено ставки та пільги зі сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки для фізичних і юридичних осіб, що вводяться в дію з 1 січня 2022 року на території Гримайлівської селищної ради;
 - від 15.06.2021 № 1267, додатком 2 якого встановлені ставки земельного податку для фізичних та юридичних осіб, які вводяться в дію для фізичних та юридичних осіб на території Гримайлівської селищної ради з 01.01.2022.
- (3) Адміністративною колегією Відділення надано Селищній раді рекомендації від 01.10.2021 №72/44-рп/к (далі – Рекомендації).
- (4) Селищній раді рекомендовано:
 - пунктом 1 резолютивної частини Рекомендацій - припинити дії, що містять ознаки порушення законодавства про захист економічної конкуренції, передбаченого пунктом 3 статті 50, абзацом восьмим частини другої статті 15 Закону України «Про захист економічної конкуренції», шляхом забезпечення однакових умов конкуренції при встановленні відсоткових ставок податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, для суб'єктів господарювання, що діють на одному товарному ринку та є конкурентами;
 - пунктом 2 резолютивної частини Рекомендацій - припинити дії, що містять ознаки порушення законодавства про захист економічної конкуренції, передбаченого пунктом 3 статті 50, абзацом восьмим частини другої статті 15 Закону України «Про захист економічної конкуренції», шляхом забезпечення однакових умов конкуренції при встановленні відсоткових ставок земельного податку для суб'єктів господарювання, що діють на одному товарному ринку та є конкурентами.
- (5) Селищною радою Рекомендації адміністративної колегії Відділення по пункту 1 резолютивної частини щодо забезпечення однакових умов конкуренції при встановленні ставок податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, для будівель та споруд за кодами класифікації 1259.2 (склади та сховища інші), 1262.3(технічні центри), 1271.9 (будівлі сільськогосподарського призначення інші) - не виконані; по пункту 2 резолютивної частини - не виконані.
- (6) В зв'язку із невиконанням Рекомендацій, розпорядженням адміністративної колегії Відділення від 12.08.2022 № 72/52-рп/к розпочато розгляд справи № 72/41-22 відносно Селищної ради, дії якої :
 - по прийняттю рішення від 15.06.2021 № 1266 (із додатками), яким встановлено різні відсоткові ставки податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, для суб'єктів господарювання, що діють на одному товарному ринку, тобто є конкурентами, містять ознаки порушення законодавства про захист економічної конкуренції, що передбачене пунктом 3 статті 50, абзацом восьмим частини другої статті 15 Закону України «Про захист економічної конкуренції» у вигляді антиконкурентних дій органів місцевого самоврядування, внаслідок яких окремим суб'єктам господарювання створюються дискримінаційні умови діяльності порівняно з конкурентами;

- по прийняттю рішення від 15.06.2021 № 1267 (із додатками), яким встановлено різні відсоткові ставки земельного податку на земельні ділянки однакового цільового призначення суб'єктам господарювання, що діють на одному товарному ринку, тобто є конкурентами, містять ознаки порушення законодавства про захист економічної конкуренції, що передбачене пунктом 3 статті 50, абзацом восьмим частини другої статті 15 Закону України «Про захист економічної конкуренції» у вигляді антиконкурентних дій органів влади, внаслідок яких окремим суб'єктам господарювання створюються дискримінаційні умови діяльності порівняно з конкурентами.

- (7) Листом від 02.02.2023 № 72-02/237 Селищній раді направлено копію подання про попередні висновки у справі № 72/41-22 від 24.01.2023 № 72-03/19-п.

2. ВІДПОВІДАЧ

- (8) Відповідачем у справі є Селищна рада, що включена до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань, є юридичною особою з організаційно-правовою формою – орган місцевого самоврядування, (Інформація, доступ до якої обмежено).
- (9) (Інформація, доступ до якої обмежено)
- (10) Відповідно до частини першої статті 10 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» сільські, селищні, міські ради є органами місцевого самоврядування, що представляють відповідні територіальні громади та здійснюють від їх імені та в їх інтересах функції і повноваження місцевого самоврядування, визначені Конституцією України, цим та іншим законодавством.
- (11) На території смт Гримайлів повноваження органів місцевого самоврядування здійснюються Селищною радою та її виконавчим комітетом.
- (12) Статтею 19 Конституції України передбачено, що органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.
- (13) Статтею 4 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» визначено, що одним із основних принципів місцевого самоврядування є законність.
- (14) Частиною третьою статті 24 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» передбачено, зокрема, що органи місцевого самоврядування та їх посадові особи діють лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, передбачені Конституцією і законами України, керуються у своїй діяльності Конституцією і законами України, актами Президента України, Кабінету Міністрів України, прийнятими у межах їхньої компетенції.
- (15) Відносини органів державної влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю із суб'єктами господарювання, суб'єктів господарювання з іншими суб'єктами господарювання, із споживачами, іншими юридичними та фізичними особами у зв'язку з економічною конкуренцією регулюються Законом України «Про захист економічної конкуренції» (стаття 2 Закону України «Про захист економічної конкуренції»). Цей Закон застосовується до відносин, які впливають чи можуть вплинути на економічну конкуренцію на території України.
- (16) Отже, відповідно до вказаних законодавчих норм, реалізація Селищною радою покладених на неї повноважень має здійснюватись з дотриманням вимог чинного законодавства, у тому числі Закону України «Про захист економічної конкуренції».
- (17) Статтею 143 Конституції України встановлено, зокрема, що територіальні громади села, селища, міста безпосередньо або через утворені ними органи місцевого самоврядування встановлюють місцеві податки і збори відповідно до закону, утворюють, реорганізують та ліквідовують комунальні підприємства, організації і

- установи, а також здійснюють контроль за їх діяльністю; вирішують інші питання місцевого значення, віднесені законом до їхньої компетенції.
- (18) Пунктом 24 статті 26, статтею 69 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» до виключної компетенції сільських, селищних, міських рад віднесено встановлення місцевих податків і зборів відповідно до Податкового кодексу України.
- (19) Місцеві податки та збори, що встановлені відповідно до переліку і в межах граничних розмірів ставок, визначених Податковим кодексом України, є обов'язковими до сплати на території відповідних територіальних громад.
- (20) Згідно із пунктом 12.3 статті 12 Податкового кодексу України сільські, селищні, міські ради та ради об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територіальних громад, в межах своїх повноважень приймають рішення про встановлення місцевих податків і зборів та податкових пільг зі сплати місцевих податків і зборів до 15 липня року, що передує бюджетному періоду, в якому планується застосування встановлюваних місцевих податків та/або зборів, та про внесення змін до таких рішень.
- (21) Пункт 30.5 статті 30 Податкового кодексу України передбачає, що податкові пільги, порядок та підстави їх надання встановлюються з урахуванням вимог законодавства України про захист економічної конкуренції виключно цим Кодексом, рішеннями Верховної Ради Автономної Республіки Крим та органів місцевого самоврядування, прийнятими відповідно до цього Кодексу.
- (22) Податкове законодавство України ґрунтується, зокрема, на принципах:
- рівності усіх платників перед законом, недопущення будь-яких проявів податкової дискримінації;
 - забезпечення однакового підходу до всіх платників податків незалежно від соціальної, расової, національної, релігійної приналежності, форми власності юридичної особи, громадянства фізичної особи, місця походження капіталу;
 - нейтральності оподаткування - установлення податків та зборів у спосіб, який не впливає на збільшення або зменшення конкурентоздатності платників податків.
- (23) Відповідно до статті 73 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» акти ради, сільського, селищного, міського голови, голови районної в місті ради, виконавчого комітету сільської, селищної, міської, районної у місті (у разі її створення) ради, прийняті в межах наданих їм повноважень, є обов'язковими для виконання всіма розташованими на відповідній території органами виконавчої влади, об'єднаннями громадян, підприємствами, установами та організаціями, посадовими особами, а також громадянами, які постійно або тимчасово проживають на відповідній території.
- (24) Таким чином, рішення Селищної ради, зокрема, щодо встановлення ставок місцевих податків та зборів, прийняті в межах своєї компетенції, є обов'язковими для виконання всіма розташованими на території громади підприємствами, організаціями і установами, кооперативними та іншими громадськими організаціями, їх органами, а також посадовими особами і громадянами.

РОЗДІЛ І

Дії органу місцевого самоврядування при встановленні ставок податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, внаслідок чого окремим суб'єктам господарювання створюються дискримінаційні умови діяльності, порівняно з конкурентами.

1.1. Законодавче регулювання.

- (25) Відносини між органами місцевого самоврядування та суб'єктами господарювання з питань встановлення податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки,

регулюються, зокрема, Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні», Податковим кодексом України.

- (26) Відповідно до підпункту 265.1.1. Податкового кодексу України податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, віднесено до складу податку на майно.
- (27) База оподаткування - загальна площа об'єкта житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його часток (підпункт 266.3.1.-266.3.3. пункту 266.3 Податкового кодексу України).
- (28) Підпунктом 266.5.1. пункту 266.5 статті 266 Податкового кодексу України ставки податку для об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб, встановлюються за рішенням сільської, селищної, міської ради або ради об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, залежно від місця розташування (зональності) та типів таких об'єктів нерухомості у розмірі, що не перевищує 1,5 відсотка розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 квадратний метр бази оподаткування.
- (29) Податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, обчислений з урахуванням пільг, передбачених пунктом 266.4 статті 266 Податкового кодексу України, сплачується та зараховується до відповідного бюджету за місцем розташування об'єкта/об'єктів оподаткування (відповідно до підпункту 266.9.1. пункту 266.9 статті 266 Податкового кодексу України).
- (30) Отже, нарахування фізичним та юридичним особам податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, здійснюється з урахуванням місцезнаходження, типу об'єкту нерухомості та розміру ставки податку, встановленої рішенням сільської, селищної, міської ради або радою об'єднаних територіальних громад.
- (31) Відповідно до підпункту 14.1.129 пункту 14.1 статті 14 Податкового кодексу України, об'єкти житлової нерухомості - будівлі, віднесені відповідно до законодавства до житлового фонду, дачні та садові будинки. Будівлі, віднесені до житлового фонду поділяються на такі типи, зокрема: житловий будинок, прибудова до житлового будинку, квартира, котедж, кімнати у багатосімейних (комунальних) квартирах.
- (32) Відповідно до підпункту 14.1.129¹ пункту 14.1 статті 14 ПКУ, об'єкти нежитлової нерухомості - будівлі, приміщення, що не віднесені відповідно до законодавства до житлового фонду. У нежитловій нерухомості виділяють, зокрема: будівлі готельні, будівлі офісні, будівлі торговельні, гаражі (наземні й підземні) та криті автомобільні стоянки, будівлі промислові та склади, будівлі для публічних виступів (казино, ігорні будинки), господарські (присадибні) будівлі, інші будівлі.
- (33) Відповідно до підпункту 266.1.1 пункту 266.1 статті 266 ПКУ платниками податку є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які є власниками об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості.
- (34) Об'єктом оподаткування є об'єкт житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його частка (підпункт 266.2.1. пункту 266.2 Податкового кодексу України).
- (35) Згідно із частиною першою статті 319 Цивільного кодексу України, власник володіє, користується, розпоряджається своїм майном на власний розсуд.
- (36) Згідно із частиною першою статті 320 Цивільного кодексу України, власник має право використовувати своє майно для здійснення підприємницької діяльності, крім випадків, встановлених законом.
- (37) Отже, як юридичні так і фізичні особи, можуть здійснювати певну підприємницьку діяльність у приміщеннях (на територіях) об'єктів нежитлової нерухомості, що перебуває у їх власності, за умов відсутності нормативно визначених заборон щодо здійснення такої діяльності.
- (38) З огляду на вищевикладене, фізичні та юридичні особи, здійснюючи певну підприємницьку діяльність у приміщеннях об'єктів нежитлової нерухомості, які

перебувають у їх власності (зокрема у нежилых приміщеннях житлових будівель, що не віднесені до житлового фонду), можуть вважатися учасниками одного (певного) товарного ринку.

1.2. Обставини справи.

- (39) В ході розгляду справи з'ясовано, що Селищною радою прийнято рішення від 15.06.2021 № 1266 «Про встановлення ставок податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, на території Гримайлівської селищної ради на 2022 рік» (далі - Рішення № 1266), яким встановлено ставки та пільги зі сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки (далі – Податок на нерухоме майно) для фізичних і юридичних осіб, які вводяться в дію з 1 січня 2022 року.
- (40) Проект Рішення № 1266 не надавався Селищною радою для погодження Відділенням відповідно до статті 20 Закону України «Про Антимонопольний комітет України».
- (41) Відповідно до додатку 2 Рішення № 1266 встановлені, зокрема, такі ставки Податку на нерухоме майно (відсотків розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року за 1 квадратний метр бази оподаткування) (Таблиця 1):

Таблиця 1

Класифікація будівель та споруд		Ставка податку за 1 квадратний метр (відсотків розміру мінімальної заробітної плати)	
Код	Найменування	Для юридичних осіб	Для фізичних осіб
		I зона	I зона
12	Будівлі нежитлові		
125	Будівлі промислові та склади		
1252	Резервуари, силоси та склади		
1252.9	Склади та сховища інші	0,3	0,2
126	Будівлі для публічних виступів, закладів освітнього, медичного та оздоровчого призначення		
1262	Музеї та бібліотеки		
1262.3	Технічні центри	0,3	0,2
127	Будівлі нежитлові інші		
1271	Будівлі сільськогосподарського призначення, лісівництва та рибного господарства		
1271.9	Будівлі сільськогосподарського призначення інші	1	0,2

- (42) Отже, розміри ставок Податку на нерухоме майно (склади та сховища інші, технічні центри, будівлі сільськогосподарського призначення інші), що перебуває у власності фізичних та юридичних осіб, які можуть здійснювати підприємницьку діяльність на одних товарних ринках на території смт Гримайлів, встановлені рішенням Селищної ради Рішенням № 1266, є різними.
- (43) Так, згідно із підпунктом 14.1.129¹ статті 14 Податкового кодексу України об'єктами нежитлової нерухомості є будівлі, приміщення, що не віднесені відповідно до законодавства до житлового фонду.
- (44) При визначенні та встановленні ставок Податку на нерухоме майно, коди та найменування об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості зазначаються відповідно до Державного класифікатора будівель та споруд ДК 018-2000, затвердженого наказом Державного комітету України по стандартизації, метрології та сертифікації від 17.08.2000 № 507.
- (45) Одиницею класифікації в класифікаторі в основному є окрема будівля чи інженерна споруда (будинок, дорога, трубопровід тощо).

- (46) Будівлі класифікуються за їх функціональним призначенням. Будівлі, що використовуються або запроектовані для декількох призначень, ідентифікуються за однією класифікаційною ознакою відповідно до головного призначення.
- (47) Головне призначення визначається таким чином:
- обчислюється відсоткове співвідношення площ різних за призначенням приміщень будівлі в складі повної загальної площі з віднесенням цих приміщень згідно з їх призначенням чи використанням до відповідного класифікаційного угруповання;
 - потім будівлю відносять до розділу (один розряд коду), що охоплює всю чи більшу частку всієї її загальної площі. Далі - до підрозділу (два розряди коду) - житлові будівлі, нежитлові будівлі за найбільшою питомою вагою площі в цій будівлі. Наступним кроком визначається група (три розряди коду) за найбільшою часткою всієї загальної площі в межах підрозділу. Далі вибирається належність будівлі до класу (чотири розряди коду) за найбільшою часткою всієї загальної площі в межах групи.
- (48) Отже, в будівлі, класифікованій за найбільшою питомою вагою загальної площі приміщення в межах підрозділу, розділу, групи, фактично можуть знаходитися приміщення (житлові та нежитлові) меншої площі іншого класу Державного класифікатора будівель та споруд, які можуть бути використані суб'єктами господарювання для здійснення відповідного виду економічної діяльності.
- (49) Фізичні особи можуть бути власниками будь-якого майна та мають право використовувати своє майно для здійснення підприємницької діяльності, зокрема, здавати в оренду власне чи орендоване нерухоме майно.
- (50) Оскільки стаття 269 Податкового кодексу не виокремлює такого платника, як фізична особа - підприємець, то такий платник, власник нерухомості, сплачує Податок на нерухоме майно, за нормами, передбаченими для фізичних осіб.
- (51) На території Селищної ради господарську діяльність за однаковими напрямками (згідно із відомостями, які містяться в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань) здійснюють юридичні особи та фізичні особи-підприємці, для яких Рішенням № 1266 встановлені різні ставки Податку на нерухоме майно, зокрема :
- ТОВ «Агрофірма Гримайлів», ФГ «Вікторія», ПАП «Аркадія», ТДВ «Медобори» та ФОП Рожик О.І.(Інформація, доступ до якої обмежено);
 - ТДВ "Тернопільоблагрообладнання" та ФОП Янушевський В.М. (Інформація, доступ до якої обмежено);
 - ТОВ «Омега-Автопоставка» та ФОП Янушевський В.М.(Інформація, доступ до якої обмежено);
 - ТОВ «Омега-Автопоставка», ПП «Компанія СМ Транс» та ФОП Гриців О.М., ФОП Бородай Р.Б. (Інформація, доступ до якої обмежено);
 - ФОП Рожик О.І. та ТДВ "Тернопільоблагрообладнання» (Інформація, доступ до якої обмежено);
 - ФОП Рудяк В.С. та ПП «Компанія СМ Транс» (Інформація, доступ до якої обмежено);
 - ПП «Компанія СМ Транс» та ФОП Капельюс К.І. (Інформація, доступ до якої обмежено).
- (52) Таким чином, внаслідок дій Селищної ради стосовно прийняття Рішення № 1266, яким встановлені різні ставки Податку на нерухоме майно для фізичних та юридичних осіб при оподаткуванні об'єктів нежитлової нерухомості, які можуть використовуватися ними у здійсненні однакових видів господарської діяльності на території громади Гримайлівської селищної ради, для юридичних осіб створені дискримінаційні умови діяльності порівняно з умовами діяльності їх конкурентів – фізичних осіб-підприємців, оскільки юридичні особи повинні будуть сплачувати Податок на нерухоме майно за вищою ставкою та, відповідно,

- нести більші витрати в господарській діяльності, що обмежує їх можливості конкурувати з фізичними особами-підприємцями на місцевих ринках.
- (53) Відповідно до частини першої статті 15 Закону України «Про захист економічної конкуренції», прийняття будь-яких актів (рішень, наказів, розпоряджень, постанов, тощо), надання письмових чи усних вказівок, укладення угод або будь-які інші дії чи бездіяльність органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю (колегіального органу чи посадової особи), які призвели або можуть призвести до недопущення, усунення, обмеження чи спотворення конкуренції є антиконкурентними діями органів влади, органів місцевого самоврядування.
- (54) Норми абзацу восьмого частини другої статті 15 Закону України «Про захист економічної конкуренції» передбачають, що антиконкурентними діями органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю, зокрема, визнаються дії, внаслідок яких окремим суб'єктам господарювання створюються дискримінаційні умови діяльності порівняно з конкурентами.
- (55) Згідно з частиною третьою вказаної статті Закону України «Про захист економічної конкуренції» вчинення антиконкурентних дій органів влади забороняється і тягне за собою відповідальність згідно з законом.
- (56) Адміністративною колегією Відділення надано Селищній раді Рекомендації, пунктом 1 резолютивної частини яких рекомендовано припинити дії, що містять ознаки порушення законодавства про захист економічної конкуренції, передбаченого пунктом 3 статті 50, абзацом восьмим частини другої статті 15 Закону України «Про захист економічної конкуренції», шляхом забезпечення однакових умов конкуренції при встановленні ставок Податку на нерухоме майно для суб'єктів господарювання, що діють на одному товарному ринку та є конкурентами.
- (57) Листами від 26.10.2021 №72-01/2870, від 10.02.2022 № 58 Селищна рада повідомила, що Рекомендації розглянуто на сесії та прийнято рішення від 20.10.2021 №2032, яким внесено зміни в Рішення № 1266.
- (58) При аналізі рішення від 20.10.2021 № 2032 встановлено, що Селищною радою не внесено зміни в порядок оподаткування Податком на нерухоме майно за кодами нерухомості 1252.9 Склади та сховища інші, 1262.3 Технічні центри, 1271.9 Будівлі сільськогосподарського призначення інші.
- (59) Отже, Селищною Радою не вжито заходів щодо забезпечення однакових умов конкуренції при встановленні відсоткових ставок земельного податку для суб'єктів господарювання, що діють на одному товарному ринку та є конкурентами, Рекомендації в частині пункту 1 резолютивної частини (щодо оподаткування окремих груп будівель та споруд за кодами класифікації 1259.2 (склади та сховища інші), 1262.3 (технічні центри), 1271.9 (будівлі сільськогосподарського призначення інші)) - не виконані.
- (60) Відповідно до пункту 3 статті 50 Закону України «Про захист економічної конкуренції» антиконкурентні дії органів місцевого самоврядування є порушенням законодавства про захист економічної конкуренції.
- (61) Враховуючи вищевикладене, дії Селищної ради по встановленню в Рішенні № 1266 різних відсоткових ставок Податку на нерухоме майно для суб'єктів господарювання, що діють на одному товарному ринку, тобто є конкурентами, є порушенням законодавства про захист економічної конкуренції, що передбачене пунктом 3 статті 50, абзацом восьмим частини другої статті 15 Закону України «Про захист економічної конкуренції» у вигляді антиконкурентних дій органів місцевого самоврядування, внаслідок яких окремим суб'єктам господарювання створюються дискримінаційні умови діяльності порівняно з конкурентами.

- (62) Відповідно до інформації, розміщеної на сайті Селищної ради, Відповідачем 22.06.2022 прийнято рішення № 3569, відповідно до пункту 6 якого вважається таким, що втратило чинність Рішення № 1266. Рішення від 22.06.2022 №3569 набирає чинності з 01.01.2023, про що зазначено в пункті 7.
- (63) Відтак, Відповідачем скасовано дію Рішення № 1266.

1.3. Правова кваліфікація дій Відповідача.

- (64) Абзацом четвертим статті 13 Конституції України передбачено, що держава забезпечує захист прав усіх суб'єктів права власності і господарювання, соціальну спрямованість економіки. Усі суб'єкти права власності рівні перед законом.
- (65) Відповідно до статті 62 Господарського кодексу України, підприємства незалежно від форми власності, організаційно-правової форми, а також установчих документів, на основі яких вони створені та діють, мають рівні права та обов'язки.
- (66) Згідно із статтею 18 Господарського кодексу України:
- державна політика у сфері економічної конкуренції, обмеження монополізму в господарській діяльності та захисту суб'єктів господарювання і споживачів від недобросовісної конкуренції здійснюється уповноваженими органами державної влади та органами місцевого самоврядування;
 - органам державної влади та органам місцевого самоврядування, їх посадовим особам забороняється приймати акти та вчиняти дії, які усувають конкуренцію або необгрунтовано сприяють окремим конкурентам у підприємницькій діяльності, чи запроваджують обмеження на ринку, не передбачене законодавством.
- (67) Статтею 25 Господарського кодексу передбачено:
- органам державної влади і органам місцевого самоврядування, що регулюють відносини у сфері господарювання, забороняється приймати акти або вчиняти дії, що визначають привілейоване становище суб'єктів господарювання тієї чи іншої форми власності, або ставлять у нерівне становище окремі категорії суб'єктів господарювання чи іншим способом порушують правила конкуренції;
 - уповноважені органи державної влади і органи місцевого самоврядування повинні здійснювати аналіз стану ринку і рівня конкуренції на ньому і вживати передбачених законом заходів щодо упорядкування конкуренції суб'єктів господарювання.
- (68) Визначення поняття економічної конкуренції передбачене статтею 1 Закону України "Про захист економічної конкуренції", а саме економічна конкуренція (конкуренція) - змагання між суб'єктами господарювання з метою здобуття завдяки власним досягненням переваг над іншими суб'єктами господарювання, внаслідок чого споживачі, суб'єкти господарювання мають можливість вибирати між кількома продавцями, покупцями, а окремий суб'єкт господарювання не може визначати умови обороту товарів на ринку.
- (69) Відповідно до частини першої статті 4 Закону України "Про захист економічної конкуренції" державна політика у сфері розвитку економічної конкуренції та обмеження монополізму, здійснення заходів, які сприяють розвитку конкуренції, здійснюється, у тому числі, органами місцевого самоврядування.
- (70) Частина друга статті 4 Закону України "Про захист економічної конкуренції" визначає, що органи місцевого самоврядування зобов'язані сприяти розвитку конкуренції та не вчиняти будь-яких неправомірних дій, які можуть мати негативний вплив на конкуренцію.
- (71) Тобто, виконання органами місцевого самоврядування зобов'язання щодо сприяння розвитку конкуренції та не вчинення будь-яких дій, які можуть мати негативний вплив на конкуренцію, здійснюється шляхом створення, відповідно до вимог чинного законодавства, умов за яких здобуття суб'єктами господарювання переваг над іншими суб'єктами господарювання повинно відбуватися саме завдяки власним досягненням,

внаслідок чого споживачі, суб'єкти господарювання мають можливість вибрати між кількома продавцями, покупцями, а окремий суб'єкт господарювання не може визначити умови обороту товарів на ринку, чим забезпечується змагальність між суб'єктами господарювання, що є головною ознакою конкуренції.

- (72) Отже, якщо суб'єкти господарювання є конкурентами на будь-якому з товарних ринків, та користуються об'єктами нерухомості в межах одного класу, сума Податку на нерухоме майно, у разі встановлення різних ставок податку для суб'єктів господарювання в залежності від організаційно-правової форми здійснення господарської діяльності, буде суттєво відрізнятися, що може призвести до створення нерівних умов конкуренції, оскільки такі дії сприяють збільшенню витрат, пов'язаних зі сплатою Податку на нерухоме майно, а відтак дорожчання продукції (товарів, робіт, послуг), зменшенню рівня прибутковості тощо.
- (73) Селищна рада, прийнявши Рішення № 1266, створила нерівне, неконкурентоспроможне середовище для підприємницької діяльності, зокрема, суб'єкти господарювання-юридичні особи, вимушені сплачувати Податок на нерухоме майно більший у порівнянні з іншими учасниками ринку, фізичними особами-підприємцями, при тому, що вони здійснюють свою діяльність на одному товарному ринку та на одній території, а фізичні особи-підприємці здобувають переваги над іншими не завдяки власним досягненням, а внаслідок дії зовнішніх факторів, одним із яких і є вплив органу місцевого самоврядування.
- (74) Таким чином, дії Селищної ради із встановлення в рішенні від 15.06.2021 № 1266 (із додатками) різних відсоткових ставок податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, для суб'єктів господарювання, що діють на одному товарному ринку, тобто є конкурентами, є порушенням законодавства про захист економічної конкуренції, що передбачене пунктом 3 статті 50, абзацом восьмим частини другої статті 15 Закону України «Про захист економічної конкуренції» у вигляді антиконкурентних дій органів місцевого самоврядування, внаслідок яких окремим суб'єктам господарювання створюються дискримінаційні умови діяльності порівняно з конкурентами.

РОЗДІЛ II

Дії органу місцевого самоврядування при встановленні ставок земельного податку, внаслідок яких окремим суб'єктам господарювання створюються дискримінаційні умови діяльності, порівняно з конкурентами

2.1. Законодавче регулювання.

- (75) Земельні відносини, які виникають під час забезпечення права на землю громадян, юридичних осіб, територіальних громад та держави регулюються Земельним кодексом України, Податковим кодексом України, Законом України «Про землеустрій», Законом України «Про оренду землі» та іншими нормативно – правовими документами у цій сфері.
- (76) Статтею 12 Земельного кодексу України до повноважень сільських, селищних, міських рад у галузі земельних відносин віднесено, зокрема, розпорядження землями територіальних громад, організація землеустрою тощо.
- (77) За приписами статті 206 Земельного кодексу України використання землі в Україні є платним. Об'єктом плати за землю є земельна ділянка. Плата за землю справляється відповідно до закону.
- (78) Відповідно до підпункту 14.1.72 статті 14, статті 269 Податкового кодексу України (тут і далі – Податковий кодекс в редакції, чинній на момент прийняття рішення Селищної ради від 15.06.2021 № 1267) земельний податок - це обов'язковий платіж в складі плати за землю.

- (79) Пунктом 35 статті 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» віднесено до виключної компетенції сільських, селищних та міських рад затвердження ставок земельного податку відповідно до Податкового кодексу.
- (80) Згідно з статтею 274 Податкового кодексу ставка земельного податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено (незалежно від місцезнаходження) встановлюється у розмірі не більше 3 відсотків від їх нормативної грошової оцінки, для земель загального користування - не більше 1 відсотка від їх нормативної грошової оцінки, а для сільськогосподарських угідь - не менше 0,3 відсотка та не більше 1 відсотка від їх нормативної грошової оцінки, а для лісових земель - не більше 0,1 відсотка від їх нормативної грошової оцінки; у розмірі не більше 12 відсотків від їх нормативної грошової оцінки за земельні ділянки, які перебувають у постійному користуванні суб'єктів господарювання (крім державної та комунальної форми власності).
- (81) Ставка земельного податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких не проведено, розташовані за межами населених пунктів або в межах населених пунктів, встановлюється у розмірі не більше 5 відсотків від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по Автономній Республіці Крим або по області, а для сільськогосподарських угідь - не менше 0,3 відсотка та не більше 5 відсотків від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по Автономній Республіці Крим або по області, а для лісових земель - не більше 0,1 відсотка від нормативної грошової оцінки площі ріллі по Автономній Республіці Крим або по області (відповідно до статті 277 Податкового кодексу).
- (82) Також, відповідно до Податкового кодексу встановлюються ставки земельного податку за один гектар лісових та нелісових земель (що використовуються для потреб лісового господарства) [статті 274, 277], пільги щодо сплати податку фізичними та юридичними особами [статті 281, 282], а також визначаються земельні ділянки, які не підлягають оподаткуванню [стаття 283].
- (83) Отже, нарахування фізичним та юридичним особам земельного податку здійснюється з урахуванням цільового призначення земельної ділянки, нормативно-грошової оцінки земельних ділянок з урахуванням коефіцієнтів індексації, які визначено законодавством, площі земельних ділянок, нормативну грошову оцінку яких не проведено.

2.2. Обставини справи.

- (84) Під час розгляду справи з'ясовано, що рішенням Селищної ради від 15.06.2021 № 1267 «Про встановлення ставок земельного податку на території Гримайлівської селищної ради на 2022 рік» (далі - Рішення № 1267) встановлено ставки земельного податку для фізичних і юридичних осіб, які вводяться в дію з 1 січня 2022 року.
- (85) Проект Рішення № 1267 не надавався Селищною радою для погодження Відділенням відповідно до статті 20 Закону України «Про Антимонопольний комітет України».
- (86) Додатком 2 до Рішення № 1267 були встановлені ставки земельного податку, в тому числі по землях з наступним цільовим призначенням (Таблиця 1):

Таблиця 1

Вид цільового призначення земель (згідно із Класифікацією видів цільового призначення земель, затвердженою наказом Державного комітету України із земельних ресурсів від 23.07.2010 №548)		Ставки податку (відсотків нормативно-грошової оцінки)			
		за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено (незалежно від місцезнаходження)		за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких не проведено (незалежно від місцезнаходження)	
Код	Найменування	Для	Для	Для	Для

		юридичних осіб	фізичних осіб	юридичних осіб	фізичних осіб
01.01	Для ведення товарного сільськогосподарського виробництва			5	1
01.02	Для ведення фермерського господарства			5	1
03.07	Для будівництва і обслуговування будівель торгівлі	3	1,5		
03.15	Для будівництва та обслуговування інших будівель громадської забудови	3	1,5		

- (87) Отже, розміри ставок земельного податку на земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких не проведено (за кодами земель 01.01.,01.02.), на земельні ділянки нормативну грошову оцінку яких проведено (за кодами земель 03.07.,03.15), що перебувають у власності, чи постійному користуванні, фізичних та юридичних осіб, які можуть здійснювати підприємницьку діяльність на одних товарних ринках на території смт Гримайлів, встановлені рішенням Селищної ради Рішенням № 1267, є різними.
- (88) Статтями 269, 270 Податкового кодексу визначені платники земельного податку - власники земельних ділянок та земельних часток (паїв), а також постійні землекористувачі (юридичні та фізичні особи (резиденти і нерезиденти), яким відповідно до закону надані у користування земельні ділянки державної та комунальної власності, у тому числі на умовах оренди).
- (89) Об'єктами оподаткування земельним податком є земельні ділянки, які перебувають у власності або користуванні, земельні частки (паї), які перебувають у власності.
- (90) Фізичні особи мають право використовувати власні чи такі, що перебувають в користуванні, земельні ділянки для здійснення підприємницької діяльності, зокрема, для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, фермерського господарства, для будівництва і обслуговування будівель торгівлі, будівництва та обслуговування інших будівель громадської забудови.
- (91) Згідно з «Класифікацією видів цільового призначення земель», затвердженою наказом Державного комітету України із земельних ресурсів 23.07.2010 № 548, а також положеннями підпункту 14.1.76 Податкового кодексу, землі сільськогосподарського призначення (код 01) - землі, надані для виробництва сільськогосподарської продукції, здійснення сільськогосподарської науково-дослідної та навчальної діяльності, розміщення відповідної виробничої інфраструктури, у тому числі інфраструктури оптових ринків сільськогосподарської продукції, або призначені для цих цілей; землі, надані для діяльності у сфері надання послуг у сільському господарстві, та інше.
- (92) Слід зазначити, що відповідно до Земельного кодексу України земельні ділянки сільськогосподарського призначення, призначені для ведення особистого селянського господарства, фермерського господарства, можуть використовуватися їх власником, землекористувачем також для ведення товарного сільськогосподарського виробництва без зміни цільового призначення таких земельних ділянок.
- (93) Землі громадської забудови (код 03) - земельні ділянки в межах населених пунктів, які використовуються для розміщення громадських будівель і споруд, інших об'єктів загального користування.
- (94) В залежності від функціонального призначення території, встановлено перелік дозволених та допустимих видів забудов та використання земельних ділянок в межах

територіальних зон - переважні, супутні (технологічно пов'язані з об'єктами переважних видів використання, об'єкти торгівлі, громадського харчування та іншого громадського, побутового обслуговування, об'єкти інженерної інфраструктури (автостоянки, гаражі, паркінги тощо).

- (95) Відтак, земельна ділянка може бути використана за переважним або супутнім видом використання і це не потребує спеціальних дозволів та погоджень
- (96) Оскільки стаття 269 Податкового кодексу не визначає такого платника, як фізична особа - підприємець, то такий платник, власник земельних ділянок, земельних часток (паїв) та землекористувач, сплачує земельний податок за нормами, передбаченими для фізичних осіб.
- (97) Застосування різних ставок земельного податку для суб'єктів господарювання при здійсненні однакових видів господарської діяльності, безпосередньо не впливає на структуру товарного ринку та самостійність прийняття суб'єктами господарювання господарських рішень. Проте, воно змінює власні досягнення суб'єктів господарювання, як джерело здобуття ними переваг у конкуренції, за допомогою зовнішніх чинників. За таких умов дія конкурентних механізмів може спотворюватись.
- (98) Селищна рада, встановивши різні ставки земельного податку для фізичних та юридичних осіб на території громади на земельні ділянки, які можуть використовуватися ними у здійсненні однакових видів господарської діяльності, ущемляє інтереси тих суб'єктів господарювання, які сплачують податок за вищою ставкою та, відповідно, несуть більші витрати, порівняно з конкурентами.
- (99) Так, відповідно до інформації, розміщеної на офіційному сайті Селищної ради, відомостей, які містяться в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань, листа Селищної ради від 05.09.2022 № 505, (Інформація, доступ до якої обмежено) здійснюють діяльність ТОВ «Агрофірма Гримайлів», ТДВ "Тернопільоблагрообладнання», ФГ «Вікторія» ФГ «Самосил», та ФОП Янушевський В.М., ФОП Гриців О.М., ФОП Рожик О.І.
- (100) Зазначені суб'єкти господарювання здійснюють однакову господарську діяльність (Інформація, доступ до якої обмежено).
- (101) (Інформація, доступ до якої обмежено) ПП «Компанія СМ Транс», ТОВ «Омега-Автопоставка» та ФОП Гриців О.М., Гусятинське районне споживче товариство; в сфері роздрібної торгівлі – ПП «Євро-Марк» та ФОП Захарчишин З.М., ФОП Янушевський В.М., Гусятинське районне споживче товариство.
- (102) Отже, суб'єкти господарювання - юридичні особи, здійснюючи діяльність на одному ринку з фізичними особами - підприємцями, повинні будуть сплачувати інші (вищі) ставки земельного податку, відповідно нести більші витрати, порівняно з конкурентами.
- (103) Таким чином, встановлення Селищною радою Рішенням № 1267 різних ставок земельного податку для власників (землекористувачів) земельних ділянок в межах однієї категорії земель, поставило юридичних осіб у нерівне становище поряд з іншими суб'єктами господарювання, фізичними особами - підприємцями, які використовують землі сільськогосподарського призначення (01) для ведення товарного сільськогосподарського виробництва (01.01), для ведення фермерського господарства (01.02); землі громадської забудови (03) для обслуговування будівель торгівлі (03.07), будівництва та обслуговування інших будівель громадської забудови (03.15) та створила для окремих суб'єктів господарювання дискримінаційні умови діяльності.
- (104) Відповідно до частини першої статті 15 Закону України «Про захист економічної конкуренції», прийняття будь-яких актів (рішень, наказів, розпоряджень, постанов, тощо), надання письмових чи усних вказівок, укладення угод або будь-які інші дії чи бездіяльність органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю (колегіального органу чи

посадової особи), які призвели або можуть призвести до недопущення, усунення, обмеження чи спотворення конкуренції є антиконкурентними діями органів влади, органів місцевого самоврядування.

- (105) Норми абзацу восьмого частини другої статті 15 Закону України «Про захист економічної конкуренції» передбачають, що антиконкурентними діями органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю, зокрема, визнаються дії, внаслідок яких окремим суб'єктам господарювання створюються дискримінаційні умови діяльності порівняно з конкурентами.
- (106) Згідно з частиною третьою вказаної статті Закону вчинення антиконкурентних дій органів влади забороняється і тягне за собою відповідальність згідно з законом.
- (107) Адміністративною колегією Відділення надано Селищній раді Рекомендації, пунктом 2 резолютивної частини яких рекомендовано припинити дії, що містять ознаки порушення законодавства про захист економічної конкуренції, передбаченого пунктом 3 статті 50, абзацом восьмим частини другої статті 15 Закону України «Про захист економічної конкуренції», шляхом забезпечення однакових умов конкуренції при встановленні відсоткових ставок земельного податку для суб'єктів господарювання, що діють на одному товарному ринку та є конкурентами.
- (108) Листами від 26.10.2021 №72-01/2870, від 10.02.2022 № 58 Селищна рада повідомила, що Рекомендації розглянуто на сесії та прийнято рішення від 20.10.2021 № 2032, пунктом 2 якого встановлено не вносити зміни в Рішення № 1267.
- (109) Отже, Селищною Радою не вжито заходів щодо забезпечення однакових умов конкуренції при встановленні відсоткових ставок земельного податку для суб'єктів господарювання, що діють на одному товарному ринку та є конкурентами, Рекомендації в частині пункту 2 резолютивної частини не виконано.
- (110) Відповідно до пункту 3 статті 50 Закону України «Про захист економічної конкуренції» антиконкурентні дії органів місцевого самоврядування є порушенням законодавства про захист економічної конкуренції.
- (111) Враховуючи вищевикладене, дії Селищної ради по встановленню в Рішенні 1267 різних відсоткових ставок земельного податку за земельні ділянки однакового цільового призначення на території громади Гримайлівської селищної ради для суб'єктів господарювання, що діють на одному товарному ринку, тобто є конкурентами, є порушенням законодавства про захист економічної конкуренції, що передбачене пунктом 3 статті 50, абзацом восьмим частини другої статті 15 Закону України «Про захист економічної конкуренції» у вигляді антиконкурентних дій органів місцевого самоврядування, внаслідок яких окремим суб'єктам господарювання створюються дискримінаційні умови діяльності порівняно з конкурентами.
- (112) Відповідно до інформації, розміщеної на сайті Селищної ради, Відповідачем 22.06.2022 прийнято рішення № 3570, відповідно до пункту 6 якого вважається таким, що втратило чинність, Рішення № 1267. Рішення від 22.06.2022 №3570 набирає чинності з 01.01.2023, про що зазначено в пункті 7.
- (113) Відтак, Відповідачем скасовано дію Рішення № 1267.

2.3. Правова кваліфікація дій Відповідача.

- (114) Абзацом четвертим статті 13 Конституції України передбачено, що держава забезпечує захист прав усіх суб'єктів права власності і господарювання, соціальну спрямованість економіки. Усі суб'єкти права власності рівні перед законом.
- (115) Відповідно до статті 62 Господарського кодексу України, підприємства незалежно від форми власності, організаційно-правової форми, а також установчих документів, на основі яких вони створені та діють, мають рівні права та обов'язки.
- (116) Згідно із статтею 18 Господарського кодексу України:

- державна політика у сфері економічної конкуренції, обмеження монополізму в господарській діяльності та захисту суб'єктів господарювання і споживачів від недобросовісної конкуренції здійснюється уповноваженими органами державної влади та органами місцевого самоврядування;
 - органам державної влади та органам місцевого самоврядування, їх посадовим особам забороняється приймати акти та вчиняти дії, які усувають конкуренцію або необґрунтовано сприяють окремим конкурентам у підприємницькій діяльності, чи запроваджують обмеження на ринку, не передбачене законодавством.
- (117) Статтею 25 Господарського кодексу передбачено:
- органам державної влади і органам місцевого самоврядування, що регулюють відносини у сфері господарювання, забороняється приймати акти або вчиняти дії, що визначають привілейоване становище суб'єктів господарювання тієї чи іншої форми власності, або ставлять у нерівне становище окремі категорії суб'єктів господарювання чи іншим способом порушують правила конкуренції;
 - уповноважені органи державної влади і органи місцевого самоврядування повинні здійснювати аналіз стану ринку і рівня конкуренції на ньому і вживати передбачених законом заходів щодо упорядкування конкуренції суб'єктів господарювання.
- (118) Визначення поняття економічної конкуренції передбачене статтею 1 Закону України "Про захист економічної конкуренції", а саме економічна конкуренція (конкуренція) - змагання між суб'єктами господарювання з метою здобуття завдяки власним досягненням переваг над іншими суб'єктами господарювання, внаслідок чого споживачі, суб'єкти господарювання мають можливість вибирати між кількома продавцями, покупцями, а окремий суб'єкт господарювання не може визначати умови обороту товарів на ринку.
- (119) Відповідно до частини першої статті 4 Закону України "Про захист економічної конкуренції" державна політика у сфері розвитку економічної конкуренції та обмеження монополізму, здійснення заходів, які сприяють розвитку конкуренції, здійснюється, у тому числі, органами місцевого самоврядування.
- (120) Частина друга статті 4 Закону України "Про захист економічної конкуренції" визначає, що органи місцевого самоврядування зобов'язані сприяти розвитку конкуренції та не вчиняти будь-яких неправомірних дій, які можуть мати негативний вплив на конкуренцію.
- (121) Тобто, виконання органами місцевого самоврядування зобов'язання щодо сприяння розвитку конкуренції та не вчинення будь-яких дій, які можуть мати негативний вплив на конкуренцію, здійснюється шляхом створення, відповідно до вимог чинного законодавства, умов за яких здобуття суб'єктами господарювання переваг над іншими суб'єктами господарювання повинно відбуватися саме завдяки власним досягненням, внаслідок чого споживачі, суб'єкти господарювання мають можливість вибирати між кількома продавцями, покупцями, а окремий суб'єкт господарювання не може визначити умови обороту товарів на ринку, чим забезпечується змагальність між суб'єктами господарювання, що є головною ознакою конкуренції.
- (122) Отже, коли суб'єкти господарювання є конкурентами на будь-якому з товарних ринків, користуються земельними ділянками однакового цільового призначення, сума земельного податку, сплаченого за земельну ділянку (частку), у разі встановлення різних ставок податку для суб'єктів господарювання в залежності від організаційно-правової форми здійснення господарської діяльності, буде суттєво відрізнитися, що може призвести до створення нерівних умов конкуренції, оскільки такі дії сприяють збільшенню витрат, пов'язаних зі сплатою податку за земельну ділянку, а відтак дорожчання продукції (товарів, робіт, послуг), зменшенню рівня прибутковості тощо.
- (123) Селищна рада, прийнявши Рішення № 1267 створила нерівне, неконкурентоспроможне середовище для підприємницької діяльності, зокрема,

суб'єкти господарювання-юридичні особи, вимушені сплачувати земельний податок більший у порівнянні з іншими учасниками ринку, фізичними особами-підприємцями, при тому, що вони здійснюють свою діяльність на одному товарному ринку та на одній території, а фізичні особи-підприємці здобувають переваги над іншими не завдяки власним досягненням, а внаслідок дії зовнішніх факторів, одним із яких і є вплив органу місцевого самоврядування.

- (124) Таким чином, дії Селищної ради із встановлення в рішенні від 15.06.2021 № 1267 (із додатками) різних відсоткових ставок земельного податку на земельні ділянки однакового цільового призначення суб'єктам господарювання, що діють на одному товарному ринку, тобто є конкурентами, є порушенням законодавства про захист економічної конкуренції, що передбачене пунктом 3 статті 50, абзацом восьмим частини другої статті 15 Закону України «Про захист економічної конкуренції» у вигляді антиконкурентних дій органів влади, внаслідок яких окремим суб'єктам господарювання створюються дискримінаційні умови діяльності порівняно з конкурентами

5. ЗАПЕРЕЧЕННЯ ТА ПОЯСНЕННЯ ВІДПОВІДАЧА.

- (125) На подання з попередніми висновками у справі № 72/41-22 від 24.01.2023 № 72-03/19-п Селищною радою зауважень та/або заперечень не надано.

6. ОСТАТОЧНІ ВИСНОВКИ АДМІНІСТРАТИВНОЇ КОЛЕГІЇ ВІДДІЛЕННЯ.

- (126) Таким чином, доказами, зібраними у справі, доводиться висновок Відділення про те, що дії Відповідача:
- із встановлення в рішенні від 15.06.2021 № 1266 (із додатками) різних відсоткових ставок податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, для суб'єктів господарювання, що діють на одному товарному ринку, тобто є конкурентами, є порушенням законодавства про захист економічної конкуренції, що передбачене пунктом 3 статті 50, абзацом восьмим частини другої статті 15 Закону України «Про захист економічної конкуренції» у вигляді антиконкурентних дій органів місцевого самоврядування, внаслідок яких окремим суб'єктам господарювання створюються дискримінаційні умови діяльності порівняно з конкурентами;
 - із встановлення в рішенні від 15.06.2021 № 1267 (із додатками) різних відсоткових ставок земельного податку на земельні ділянки однакового цільового призначення суб'єктам господарювання, що діють на одному товарному ринку, тобто є конкурентами, є порушенням законодавства про захист економічної конкуренції, що передбачене пунктом 3 статті 50, абзацом восьмим частини другої статті 15 Закону України «Про захист економічної конкуренції» у вигляді антиконкурентних дій органів влади, внаслідок яких окремим суб'єктам господарювання створюються дискримінаційні умови діяльності порівняно з конкурентами.
- (127) Такі дії Відповідача є антиконкурентними, передбачені частиною першою статті 15 Закону України «Про захист економічної конкуренції» та заборонені відповідно до частини 3 статті 15 зазначеного Закону.

Враховуючи вищевикладене, керуючись статтями 12, 12¹, 14, 17 Закону України «Про Антимонопольний комітет України», статтею 48 Закону України «Про захист економічної конкуренції», пунктом 11 Положення про територіальне відділення Антимонопольного комітету України, затвердженого розпорядженням Антимонопольного комітету України від 23 лютого 2001 року №32-р, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 30 березня 2001 року № 291/5482, (зі змінами), пунктом 36 Правил розгляду заяв і справ про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, затверджених розпорядженням Антимонопольного комітету України від

19 квітня 1994 року за №5, зареєстрованих у Міністерстві юстиції України 6 травня 1994 року за №90/299 (у редакції розпорядження Антимонопольного комітету України від 29 червня 1998 року № 169-р) (зі змінами), адміністративна колегія Відділення

ВИРІШИЛА:

1. Визнати дії Гримайлівської селищної ради (Інформація, доступ до якої обмежено), по прийняттю рішення від 15.06.2021 № 1266 (із додатками), яким встановлено різні відсоткові ставки податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, для суб'єктів господарювання, що діють на одному товарному ринку, тобто є конкурентами, порушенням законодавства про захист економічної конкуренції, що передбачене пунктом 3 статті 50, абзацом восьмим частини другої статті 15 Закону України «Про захист економічної конкуренції» у вигляді антиконкурентних дій органів місцевого самоврядування, внаслідок яких окремим суб'єктам господарювання створюються дискримінаційні умови діяльності порівняно з конкурентами.
2. Визнати дії Гримайлівської селищної ради (Інформація, доступ до якої обмежено), по прийняттю рішення від 15.06.2021 № 1267 (із додатками), яким встановлено різні відсоткові ставки земельного податку на земельні ділянки однакового цільового призначення суб'єктам господарювання, що діють на одному товарному ринку, тобто є конкурентами, порушенням законодавства про захист економічної конкуренції, що передбачене пунктом 3 статті 50, абзацом восьмим частини другої статті 15 Закону України «Про захист економічної конкуренції» у вигляді антиконкурентних дій органів влади, внаслідок яких окремим суб'єктам господарювання створюються дискримінаційні умови діяльності порівняно з конкурентами.

Відповідно до частини першої статті 60 Закону України «Про захист економічної конкуренції» рішення органів Антимонопольного комітету України у двомісячний строк з дня його одержання може бути оскаржене до господарського суду.

Голова адміністративної колегії,
голова Відділення

Олег ФЕДОРЧУК